

FOLKETINGETS
OMBUDSMAND

FOB 2018-35

**Afgørelse om genindsæt-
telse til afsoning efter
prøveløsladelse ikke
forelagt domstolene
”uden unødigt ophold”**

Resumé

3. december 2018

Direktoratet for Kriminalforsorgen traf på grund af overtrædelse af vilkårene for en prøveløsladelse afgørelse om genindsættelse til afsoning, og den prøveløsladte blev derfor fængslet igen. Den indsatte krævede afgørelsen om genindsættelse indbragt for retten efter straffuldbyrdelseslovens § 112, nr. 7. Først næsten to måneder senere sendte Direktoratet for Kriminalforsorgen sagen til retten. Den indsatte klagede til ombudsmanden over direktoratets sagsbehandlingstid.

Forvaltningsret

115.2

Strafferet

3.7

Efter straffuldbyrdelseslovens § 114, stk. 1, skal en sag som den foreliggende indbringes for retten "uden unødigt ophold". Ombudsmanden udtalte, at det efter hans opfattelse betyder, at forberedelsen af en sag, der er begæret indbragt for retten efter lovens § 112, skal skride kontinuerligt frem.

Direktoratet oplyste over for ombudsmanden, at den lange sagsbehandlingstid skyldtes en fejl hos direktoratet. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at direktoratet havde haft flere muligheder for at opdage fejlen. Den indsattes advokat havde således henvendt sig til direktoratet flere gange og rykket for svar på, om sagen var blevet indbragt for retten.

Ombudsmanden fandt det meget beklageligt, at direktoratet ikke havde sørget for, at sagen blev indbragt for retten tidligere. En sagsbehandlingstid på næsten to måneder, herunder en periode på otte uger, hvor sagen havde ligget stille, var efter ombudsmandens opfattelse ikke i overensstemmelse med straffuldbyrdelseslovens § 114, stk. 1.

Ombudsmanden besluttede samtidig at indlede en undersøgelse af egen drift vedrørende direktoratets generelle praksis for indbringelse af sager for retten efter straffuldbyrdelseslovens § 112 i lyset af kravet efter lovens § 114 om, at sagerne skal indbringes "uden unødigt ophold".

(Sag nr. 18/03301)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen (oprindelig stilet til den indsattes advokat), efterfulgt af en sagsfremstilling:

Ombudsmandens udtalelse

1. Sagens omstændigheder

Sagen drejer sig om Direktoratet for Kriminalforsorgens sagsbehandlingstid i forbindelse med en anmodning om indbringelse til prøvelse for retten efter straffuldbyrdelseslovens § 112, nr. 7, af en afgørelse om genindsættelse af din klient A, som var prøveløsladt, til udståelse af reststraf.

2. Retsgrundlaget

2.1. Hvis en person, som er prøveløsladt, overtræder vilkårene for prøveløsladelsen, træffer kriminalforsorgen efter § 86 i lovbekendtgørelse nr. 1491 af 13. december 2017 om fuldbyrdelse af straf mv. (straffuldbyrdelsesloven) snarest afgørelse om en eventuel reaktion:

”§ 86. Kriminalforsorgen skal træffe foranstaltninger med henblik på at genetablere tilsynet og sikre overholdelsen af særvilkår, såfremt den prøveløsladte unddrager sig tilsynet eller gennemførelsen af særvilkår.

...

Stk. 3. Kriminalforsorgen skal snarest træffe afgørelse om eventuel reaktion som følge af vilkårsovertrædelsen, jf. straffelovens § 40, stk. 2 og 3, og § 42, stk. 2.

...”

En vilkårsovertrædelse kan efter § 40, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 1156 af 20. september 2018 om straffeloven under særlige omstændigheder føre til en afgørelse om genindsættelse til udståelse af reststraffen. Bestemmelsen lyder således:

”*Stk. 2.* Overtræder den prøveløsladte i øvrigt de fastsatte vilkår, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil,

(...)

3) under særlige omstændigheder bestemme, at han skal indsættes til udståelse af reststraffen.”

Af pkt. 7 i vejledning nr. 9264 af 30. april 2015 om kriminalforsorgens reaktioner ved overtrædelse af vilkår fastsat ved prøveløsladelse, betinget dom m.v. fremgår følgende om genindsættelse til udståelse af reststraffen:

”7. Efter straffelovens § 40, stk. 2, nr. 3 kan det under særlige omstændigheder bestemmes, at en prøveløsladt eller betinget benådet klient skal indsættes til udståelse af reststraffen, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 3. En beslutning om genindsættelse er den alvorligste af de i straffelovens § 40, stk. 2, opregnede reaktioner. En sådan beslutning indebærer, at der administrativt iværksættes en frihedsberøvelse. Det er i sådanne tilfælde ikke tilstrækkeligt, at klienten har overtrådt vilkårene for prøveløsladelsen. Der skal tillige kunne påvises en konkret nærliggende risiko for tilbagefald til ny kriminalitet. Det vil sige, at det oprindelige grundlag for prøveløsladelse, hvor de anførte vilkår er fastsat ud fra en konkret vurdering af klientens behov for bistand og kontrol med henblik på at begrænse risikoen for recidiv, skal være bortfaldet, således at fortsat prøveløsladelse vil være utilrådelig.

...”

Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelser om genindsættelse til udståelse af reststraffen kan af den indsatte kræves indbragt til prøvelse for retten efter straffuldbyrdelseslovens § 112, nr. 7:

”§ 112. Endelige administrative afgørelser kan inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den dømte, af denne kræves indbragt til prøvelse for retten, hvis der er tale om

(...)

7) en afgørelse efter § 86, stk. 3, om genindsættelse af en prøveløsladt til udståelse af reststraf i henhold til straffelovens § 40, stk. 2 eller 3, eller til udståelse af straf af fængsel på livstid i henhold til straffelovens § 42, stk. 2,

(...)”

Endvidere kan visse afgørelser om prøveløsladelse kræves indbragt for retten af den indsatte i henhold til straffuldbyrdelseslovens § 112, nr. 6.

Straffuldbyrdelseslovens §§ 113-123 indeholder en række bestemmelser om indbringelse af sagen for retten og om rettens behandling af sagen. I § 114, stk. 1, er fastsat følgende:

”§ 114. Sagen indbringes for retten uden unødigt ophold af Direktoratet for Kriminalforsorgen, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse og en redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt for de beviser, der kan have betydning for sagens afgørelse.

...”

2.2. Ombudsmanden har tidligere behandlet et lignende spørgsmål i en sag, hvor Direktoratet for Kriminalforsorgen havde afslået at løslade en indsat på prøve efter udståelse af to tredjedele af straffetiden.

Den indsatte krævede afgørelsen indbragt for retten efter straffuldbyrdelseslovens § 112, nr. 6, og klagede efterfølgende til ombudsmanden over, at direktoratet godt halvanden måned efter at have modtaget hans begæring endnu ikke havde forelagt prøveløsladelsessagen for retten. I alt varede det næsten to en halv måned, inden direktoratet indbragte sagen for retten. Jeg henviser til ombudsmandens udtalelse i FOB 2007.125, også offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside.

I sagen udtalte ombudsmanden bl.a. følgende om begrebet ”uden unødigt ophold”:

”a. Som det fremgår af bestemmelsen i straffuldbyrdelseslovens § 114, som er gengivet lige ovenfor, skal forberedelsen af en sag, der er begæret indbragt for retten efter lovens § 112, skride kontinuerligt frem. Eventuelle brud på kontinuiteten må – for at sagsbehandlingen lever op til kravet i § 114, stk. 1 – efter min opfattelse kunne begrundes med henvisning til omstændigheder i den konkrete sag (...).

b. Spørgsmålet om hvor hurtigt en sag som Deres skal indbringes for retten, må efter min opfattelse endvidere vurderes ud fra de sagsbehandlingskrav, som der i § 114 stilles til direktoratet som den myndighed, der indbringer sagen for retten. Direktoratet skal alene skrive et almindeligt brev til retten og altså ikke udfærdige en stævning; og det uanset at der er tale om en domstolsprøvelse i den civile retsplejes former. Jeg henviser til Straffuldbyrdelsesloven med kommentarer af Jens Kruse Mikkelsen mfl. (2003), s. 259.”

I sagen konkluderede ombudsmanden bl.a. følgende:

”Den tid – næsten 2½ måned – som det tog for Direktoratet for Kriminalforsorgen at forelægge Deres sag for retten, rækker efter min opfattelse langt ud over hvad der kan anses for rimeligt uanset hvilke konkrete omstændigheder der måtte være i sagen.

Jeg har samtidig hermed gjort direktoratet bekendt med min opfattelse.

Jeg har på baggrund af denne meget lange sagsbehandlingstid ikke anledning til at komme nærmere ind på hvor længe det normalt – højst – bør tage at forelægge en sag efter straffuldbyrdelseslovens § 112, nr. 6, for retten.”

3. Min vurdering

3.1. Direktoratet for Kriminalforsorgen modtog den 18. maj 2018 din anmodning om, at sagen blev indbragt for retten. Først den 17. juli 2018 – næsten to måneder senere – sendte Direktoratet for Kriminalforsorgen sagen til retten.

Ifølge de sagsakter, som jeg har modtaget, er der ikke af Direktoratet for Kriminalforsorgen foretaget nogen sagsskridt i sagen fra den 18. maj 2018, og indtil du den 13. juli 2018 telefonisk rykkede for svar på, om sagen var indbragt for retten. Sagen lå således efter de foreliggende oplysninger stille i otte uger.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 114, stk. 1, skal sager om domstolsprøvelse efter § 112 indbringes for retten uden unødigt ophold. Som det fremgår ovenfor, har ombudsmanden tidligere givet udtryk for, at direktoratets forberedelse af en sag, der er begæret indbragt for retten, skal skride kontinuert frem. Det er ikke sket i din sag.

Jeg har noteret mig direktoratets oplysninger om, at der var tale om, at sagen ved en fejl var blevet lagt til en langtidssygemeldt sagsbehandler, og at sagen – da direktoratet opdagede fejlen – blev indbragt for retten i løbet af fire dage.

Jeg bemærker imidlertid, at direktoratet efter min opfattelse havde flere muligheder for at opdage fejlen i løbet af de otte uger, hvor sagen lå stille.

Den 31. maj 2018 skrev du således til Direktoratet for Kriminalforsorgen og spurgte, om sagen var indbragt for retten. Efter at du den 14. juni 2018 havde rykket for svar på din henvendelse af 31. maj 2018, svarede Direktoratet for Kriminalforsorgen den 15. juni 2018, at sagen lå til behandling i direktoratet i uge 26, dvs. den 25.-29. juni 2018.

Da du stadig ikke havde modtaget orientering om, at sagen var blevet indbragt for retten, skrev du igen til Direktoratet for Kriminalforsorgen den 6. juli 2018, og da du ikke modtog noget svar på denne henvendelse, ringede du

den 13. juli 2018 til direktoratet, som først på dette tidspunkt blev opmærksom på fejlen.

En afgørelse om genindsættelse til afsoning er – som det fremgår af pkt. 2.1 ovenfor – den mest indgribende reaktion, som kan besluttes i anledning af en vilkårsovertrædelse.

Jeg anser det derfor for meget beklageligt, at Direktoratet for Kriminalforsorgen ikke sørgede for, at din klients sag blev indbragt for retten tidlige.

En sagsbehandlingstid på næsten to måneder – herunder en periode på otte uger, hvor sagen lå stille – er efter min opfattelse ikke i overensstemmelse med straffuldbyrdelseslovens § 114.

Jeg har noteret mig, at direktoratet har beklaget den lange sagsbehandlingstid over for dig i forbindelse med telefonsamtalen den 13. juli 2018.

Jeg har desuden noteret mig, at direktoratet i forlængelse af sagen har indført nye procedurer for at sikre, at alle domstolsprøvelsessager bliver sendt rettidigt til retten, og at der sendes underretninger til den pågældende indsatte eller dennes repræsentant i sagen.

3.2. Direktoratet skriver i sin udtalelse til mig, at sagen ifølge direktoratets praksis burde være indbragt for retten, ca. to uger efter at direktoratet modtog din anmodning om domstolsprøvelse, dvs. senest den 4. juni 2018.

Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyser i sin udtalelse endvidere, at direktoratet med udgangspunkt i ombudsmandens udtalelse i FOB 2007.125 har udviklet en praksis, således at sager vedrørende domstolsprøvelse af direktoratets afgørelser om afslag på prøveløsladelse indbringes for retten, ca. fire uger efter at den dømte har anmodet herom.

I forhold til afgørelser om genindsættelse til udståelse af reststraffen oplyser direktoratet, at det er direktoratets praksis, at sagen indbringes, ca. to uger efter at den dømte har anmodet herom.

Til din orientering kan jeg oplyse, at jeg har besluttet at indlede en undersøgelse af egen drift efter ombudsmandslovens § 17, stk. 2, af Direktoratet for Kriminalforsorgens praksis for indbringelse af sager efter straffuldbyrdelseslovens § 112 for retten i lyset af kravet efter lovens § 114 om, at sagerne skal indbringes "uden unødigt ophold".

Jeg foretager mig ikke mere i din sag.

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at A den [dato] 2018 blev prøveløsladt på visse nærmere angivne vilkår.

Den 25. april 2018 indberettede Kriminalforsorgen i Frihed X-by A for vilkårs-overtrædelse med indstilling om genindsættelse til udståelse af reststraffen.

A blev partshørt over indstillingen og kom med sine bemærkninger den 30. april 2018. Samme dag traf Kriminalforsorgen Hovedstaden, Områdekantoret i København, afgørelse om genindsættelse af A til afsoning.

Kriminalforsorgen Hovedstaden, Områdekantoret i København, begrundede sin afgørelse med, at A ikke havde overholdt vilkårene for prøveløsladelsen, herunder bl.a. (...) vilkår, vilkår om (...) og (...). Kriminalforsorgen Hovedstaden, Områdekantoret i København, mente desuden, at der var risiko for, at A ville begå ny kriminalitet.

Som advokat for A klagede du ved brev af 14. maj 2018 til Direktoratet for Kriminalforsorgen over Kriminalforsorgen Hovedstaden, Områdekantoret i Københavns, afgørelse.

Ved afgørelse af 18. maj 2018 meddelte Direktoratet for Kriminalforsorgen, at direktoratet var enig i Kriminalforsorgen Hovedstaden, Områdekantoret i Københavns, afgørelse om genindsættelse.

Du anmodede samme dag Direktoratet for Kriminalforsorgen om at indbringe afgørelsen for retten.

Da du ikke havde hørt noget fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, skrev du den 31. maj 2018 til direktoratet og bad om en orientering om, hvorvidt direktoratet havde indbragt sagen for retten. Den 14. juni 2018 rykkede du Direktoratet for Kriminalforsorgen for et svar på din henvendelse af 31. maj 2018.

Den 15. juni 2018 meddelte Direktoratet for Kriminalforsorgen dig, at sagen lå til behandling i uge 26.

Den 6. juli 2018 skrev du igen til Direktoratet for Kriminalforsorgen, da du fortsat ikke kunne se, at sagen var indbragt for retten. Du bad direktoratet om at bekræfte, at sagen var indbragt, eller at din klient blev løsladt.

Du ringede herefter til Direktoratet for Kriminalforsorgen den 13. juli 2018. Af direktoratets telefonnotat fremgår bl.a., at det under samtalen blev beklaget, at sagen endnu ikke var sendt til retten, og at direktoratet ikke havde orienteret dig om, at sagen var trukket ud. Det blev oplyst, at sagen havde trukket

ud, fordi den havde ligget hos en medarbejder, der var langtidssyg, og at direktoratets normale sagsbehandlingstid er ca. to uger i sager om genindsættelse og ca. fire uger i sager om prøveløsladelse. Endelig blev det oplyst, at direktoratet hurtigst muligt ville sende sagen til retten.

Ved brev af 17. juli 2018 klagede du til mig på vegne af A.

Du skrev bl.a. følgende:

”På vegne af A skal jeg klage over sagsbehandlingstiden hos Direktoratet for Kriminalforsorgen i forbindelse med klage over genindsættelse til afsoning efter løsladelse på prøve.

...

Det skal bemærkes, at min klient allerede har været genindsat i en ganske lang periode, og at man ved ikke at behandle sagen, herunder undlade at indbringe den for retten, i virkeligheden gør prøvelsesadgangen ved Domstolene helt illusorisk.

I den konkrete sag er der tale om en person, som har været i (...), og i øvrigt har gode forhold. Det er en konkret vurdering, som Domstolene skal foretage om hvorvidt, der er sket en overtrædelse af vilkår, der bør føre til genindsættelse, og en sådan prøvelse bør ske hurtigst muligt. Der bør også tages højde for, at retten har en vis berammelsestid.

På baggrund heraf skal jeg anmode Ombudsmanden om at undersøge sagen nærmere.”

En af mine medarbejdere ringede den 17. juli 2018 til Direktoratet for Kriminalforsorgen, som oplyste, at sagen samme morgen var blevet sendt til Retten i Y-by.

Jeg modtog senere kopi af Direktoratet for Kriminalforsorgens brev af 16. juli 2018 (redegørelse af 17. juli 2018), hvorved direktoratet sendte sagen til Retten i Y-by. Direktoratet beklagede i brevet over for retten den lange sagsbehandlingstid og henviste til, at sagsbehandlingstiden skyldtes sygdom og efterfølgende ferie på kontoret.

Ved brev af 18. juli 2018 bad jeg Direktoratet for Kriminalforsorgen om en udtalelse. Jeg skrev bl.a. følgende:

”Advokat B har på vegne af A skrevet til mig om sagsbehandlingstiden i hans sag hos Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Advokat B anmodede ved brev af 18. maj 2018 Direktoratet for Kriminalforsorgen om, at direktoratet indbragte sin afgørelse af samme dato om genindsættelse af A i fængsel for retten. En af mine medarbejdere har ved et telefonopkald til Direktoratet for Kriminalforsorgen den 17. juli 2018 fået oplyst, at sagen samme dag er blevet indbragt for retten af direktoratet.

Jeg sender en kopi af advokat B's henvendelse af 17. juli 2018 med bilag og beder om en udtalelse om den tid, som Direktoratet for Kriminalforsorgen har brugt på at behandle sagen. Jeg beder også Direktoratet for Kriminalforsorgen om at sende mig en datoliste over de ekspeditioner, der er foretaget i sagen

Justitsministeriet har i cirkulæreskrivelse nr. 73 af 4. juni 1997 givet retningslinjer om mål for hurtig sagsbehandling mv. Jeg beder Direktoratet for Kriminalforsorgen om at oplyse, om direktoratet har fastsat regler for, hvor hurtigt direktoratet ønsker at behandle sager af denne type. Hvis det er tilfældet, beder jeg direktoratet om at oplyse, hvilke mål for sagsbehandlingstiden der er fastsat.

Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven (vejledning nr. 11740 af 4. december 1986) indeholder i pkt. 206, 207 og 208 nærmere retningslinjer om underretning og om besvarelse af rykkere. Det er i ombudsmandens praksis også fast antaget, at myndigheden bør underrette den, der er part i en sag, når behandlingen af sagen trækker ud. Jeg beder om, at Direktoratet for Kriminalforsorgen angiver, i hvilket omfang direktoratet har underrettet advokat B."

Ved kendelse af 3. september 2018 stadfæstede Retten i Y-by Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 18. maj 2018 om genindsættelse af A til afsoning af reststraf.

Ved brev af 18. september 2018 sendte Direktoratet for Kriminalforsorgen mig sin udtalelse i sagen. Direktoratet skrev bl.a. følgende:

"Ombudsmanden har anmodet direktoratet om en udtalelse i anledning af advokat B klage af 17. juli 2018 over direktoratets sagsbehandlingstid i hans klient A's sag om genindsættelse til afsoning efter løsladelse på prøve.

Ombudsmanden har på den baggrund bedt om følgende:

- 1) Oplysning om, hvorvidt direktoratet har fastsat regler for, hvor hurtigt direktoratet ønsker at behandle sager af denne type. Såfremt dette er tilfældet, har ombudsmanden bedt om, at direktoratet oplyser, hvilke mål for sagsbehandlingstiden der er fastsat.
- 2) Oplysning om, i hvilket omfang direktoratet har underrettet advokat B om sagsbehandlingstiden.
- 3) En datoliste over de ekspeditioner, der er foretaget i direktoratet i A's sag om domstolsprøvelse.

Ad 1)

Direktoratet kan oplyse, at såfremt den dømte fremsætter anmodning om domstolsprøvelse i medfør af straffuldbyrdslovens § 112, er det direktoratet, der skal indbringe sagen for domstolene uden unødigt ophold. Dette fremgår af straffuldbyrdslovens § 114, stk. 1.

Det er ikke i bestemmelsen nærmere fastsat, hvor hurtigt direktoratet skal behandle sager af denne type, men det forudsættes selvsagt, at det sker hurtigst muligt efter at vi har modtaget en anmodning herom.

Ombudsmanden har i en tidligere afgørelse (FOB 2007.125) udtalt, at efter straffuldbyrdslovens § 114, stk. 1, skal en sag som den foreliggende indbringes for retten 'uden unødigt ophold'. Ombudsmanden udtalte som sin opfattelse at forberedelsen af en sag der er begæret indbragt for retten efter lovens § 112, skal skride kontinuerligt frem, og at eventuelle brud på kontinuiteten – for at sagsbehandlingen kan leve op til kravet i lovens § 114, stk. 1 – skal kunne begrundes med henvisning til omstændighederne i den konkrete sag.

I denne ovennævnte sag, udtalte ombudsmanden, at direktoratets tidsforbrug – næsten 2 ½ måned – efter hans opfattelse rakte langt ud over, hvad der kunne anses for rimeligt, uanset hvilke konkrete omstændigheder der måtte være i sagen. Ombudsmanden mente derfor ikke, at sagen havde været behandlet 'uden unødigt ophold'.

Ombudsmanden udtalte endvidere, at han på baggrund af denne meget lange sagsbehandlingstid, ikke havde anledning til at komme nærmere ind på hvor længe det normalt – højst – bør tage at forelægge en sag efter straffuldbyrdslovens § 112, nr. 6 for retten.

Direktoratet har efterfølgende med udgangspunkt i ovennævnte afgørelse udviklet en praksis, således at sager vedrørende domstolsprøvelse

af direktoratets afgørelse om afslag på prøveløsladelse, indbringes for retten **ca. 4 uger** efter, at den dømte har anmodet herom.

Ved sager vedrørende afgørelse om genindsættelse til udståelse af reststraffen, er det direktoratets praksis, at sager indbringes for retten **ca. 2 uger** efter, at den dømte har anmodet herom.

I denne konkrete sag, har advokat B ved brev af 18. maj 2018, anmodet om, at direktoratets afgørelse af 18. maj 2018, hvor direktoratet bestemte, at A skulle genindsættes i fængsel, blev indbragt for retten.

Ifølge direktoratets praksis, burde sagen været indbragt for retten ca. 2 uger efter, at vi modtog en anmodning om domstolsprøvelse, dvs. senest den 4. juni 2018. Dette er beklageligvis ikke sket, idet sagen ved en fejl, har været henlagt hos en juridisk fuldmægtig, som på daværende tidspunkt var langtidssygmeldt, og sagen blev derfor ikke ekspederet.

Direktoratet blev først opmærksom på, at sagen var blevet henlagt, da advokat B den 13. juli 2018 ringede til direktoratet.

Umiddelbart herefter – den 16. juli 2018 – sendte direktoratet sagen og sagens bilag til Retten i Y-by.

I forlængelse af denne konkrete sag, har vi indført en procedure, således at alle domstolsprøvelsessager, bliver lagt til domstolskoordinatoren, som fordeler domstolsprøvelsessagerne og som følger op på, at sagerne bliver sendt rettidigt til retten. Vi er særlig opmærksomme på, at domstolsprøvelsessagerne bliver ekspederet 'uden unødigt ophold', og at der ligeledes sendes underretning til den pågældende/advokat, såfremt sagen ikke er sendt til retten henholdsvis inden 2 eller 4 uger efter anmodningen.

Ad 2)

Ombudsmanden har henvist til Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven (vejledning nr. 11740 af 4. december 1986), pkt. 206, 207 og 208 nærmere retningslinjer om underretning og om besvarelse af rykkerne.

Endvidere har Ombudsmanden oplyst, at det i ombudsmandens praksis også er fast antaget, at myndigheden bør underrette den, der er part i en sag, når behandlingen trækker ud.

Ved brev af 15. juni 2018 (**bilag 4**), har vi orienteret advokat B om, at hans anmodning om domstolsprøvelse af direktoratets afgørelse af

18. maj 2018, er lagt til behandling i uge 26 (fra den 25. til den 29. juni 2018).

Vi har beklageligvis ikke efterfølgende underrettet advokat B om, at behandlingen af sagen yderligere ville trække ud. Årsagen til dette er, at sagen som ovenfor beskrevet, var henlagt hos en juridisk fuldmægtig, som var langtidssygemeldt.

Den 13. juli 2017, har advokat B telefonisk kontaktet direktoratet og klaget over den lange sagsbehandlingstid (**bilag 6**). Vi har telefonisk beklaget den lange sagsbehandlingstid, samt oplyst ham om, at sagen hurtigst muligt, ville blive sendt til retten. Som oplyst ovenfor, har vi den 16. juli 2018, sendt sagen til retten.”

Ved mit brev af 18. september 2018 sendte jeg Direktoratet for Kriminalforsorgens udtalelse i partshøring hos dig.

Da jeg ikke havde modtaget nogen bemærkninger fra dig, meddelte jeg dig den 24. oktober 2018, at jeg nu ville behandle sagen på grundlag af de oplysninger, som jeg havde fået fra dig og Direktoratet for Kriminalforsorgen.